

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 190/2531

อัยการ แพร่โจทก์ นาย ดำเนิน ศรี ส่งจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 80, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา 7, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา 72, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา 8 ทวิ, พ.ร.บ.อาวุธปืนฯ มาตรา 72 ทวิ, ป.อ. มาตรา 60, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

ผู้เสียหายชกจำเลยล้มลงกับพื้นแล้วยังเข้าเตะซ้ำอีกโดยปราศจากเหตุผลมาก่อน แม้จะ
ปรับความเข้าใจกันแล้ว แต่ ป. ซึ่งออกวิ่งไล่ทำร้ายพวกของจำเลยในทันทีที่ทั้ง ๆ ที่ไม่ทราบสาเหตุ
แน่ชัดได้กลับมาจะเข้าทำร้ายจำเลยอีก จนผู้เสียหายต้องเข้าห้ามไว้ถึงขนาดต้องยื้อยุดกัน ป. ก็
ยังแสดงท่าทีที่จะเข้าทำร้ายจำเลยอีกพฤติการณ์เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง แต่
เนื่องด้วยไม่ปรากฏว่า ป. มีอาวุธอะไรเพียงแต่จะเข้าทำร้ายเท่านั้นการที่จำเลยยิง ป. แต่กระสุน
พลาดไปถูกผู้เสียหาย จึงเป็นการป้องกันตัวเกินสมควรแก่เหตุผลชั้นต้นลงโทษจำเลยฐาน
พยายามฆ่า ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288, 80 จำคุก 10 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสาม จำคุก
6 ปี 8 เดือนฐานมีอาวุธปืน ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 7, 72 จำคุก 2 ปีฐานพาอาวุธปืน
ติดตัวไปในทางสาธารณะ ตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ จำคุก 1 ปี รวมจำคุก
3 ปี ลดโทษให้หนึ่งในสาม จำคุก 1 ปี 6 เดือน รวมโทษจำคุก 8 ปี 2 เดือน จำเลยอุทธรณ์ศาลอุทธรณ์
พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องฐานพยายามฆ่า นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น
โจทก์ฎีกาศาลฎีกาวินิจฉัยว่า "พิเคราะห์แล้ว มีปัญหาในชั้นฎีกาว่าจำเลยกระทำผิดฐานพยายามฆ่า
หรือไม่ นายนคร พงษ์จันทร์ ผู้เสียหายเบิกความว่า ขณะที่นั่งรับประทานอาหารได้ยินมารดาพูดว่า
ไม่ต้องยุ่งกับครอบครัวเขา จึงวิ่งไปดูเห็นจำเลยกับเพื่อนจำเลยจะทำร้ายมารดาผู้เสียหาย จึงเข้าไป
ต่อยจำเลยล้มลงแล้วเตะซ้ำ เมื่อผู้เสียหายเดินออกไปที่หน้าบ้าน มารดาผู้เสียหายและจำเลย
เดินตามออกไปปรับความเข้าใจกันได้ ต่อมานายปฎิมาเข้ามาถามว่าคนไหน คนไหนผู้เสียหายตอบ
ว่าไม่มีอะไรแล้ว จำเลยเดินเลี้ยวไปทางด้านหลังผู้เสียหาย แล้วเสียงปืนดังขึ้น 1 นัดถูกข้างหลัง
ผู้เสียหายแล้วจำเลยวิ่งหนีไป นายปฎิมาเบิกความว่าเมื่อได้ยินเสียงชกต่อยได้ออกไปดู

คำพิพากษา

เห็นจำเลยนอนอยู่ ผู้เสียหายจะชกกับเพื่อนของจำเลยพยานถือขวดสุราจะเข้าไปตีเพื่อนจำเลย
เพื่อนจำเลยวิ่งหนี พยานไล่ตามแต่ไม่ทันจึงกลับมาที่เกิดเหตุ พบผู้เสียหาย มารดา และจำเลย
พยานถามว่าคนไหน คนไหนผู้เสียหายตอบว่าพอแล้ว เมื่อผู้เสียหายหันหลังจะกลับเข้าบ้านก็ถูก
จำเลยยิง 1 นัด ตามคำเบิกความของพยานทั้งสองดังกล่าวนี้แสดงว่าจำเลยและผู้เสียหาย
ปรับความเข้าใจกันได้แล้ว หากไม่มีเหตุการณ์ใหม่เกิดขึ้นไม่มีเหตุผลที่จำเลยจะยิงผู้เสียหายอีก ทั้ง
คำเบิกความของพยานตอนนี้อย่างขัดกัน คือผู้เสียหายเบิกความว่า จำเลยเดินเลี้ยวไปทาง
ข้างหลังผู้เสียหายแล้วเสียงปืนดังขึ้น แต่นายปฎิมาเบิกความว่าเมื่อผู้เสียหายหันหลังจะกลับเข้า
บ้านจำเลยจึงยิง จึงฟังไม่ได้ว่าจำเลยยิงผู้เสียหายในลักษณะดังกล่าว ผู้เสียหายเบิกความตอบ
ทนายจำเลยว่าก่อนจะเกิดเหตุตนพยานทำท่าจะต่อยจำเลยอีก จำเลยจึงยิงกระสุนถูกผู้เสียหาย
ตามแผนที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.1 ระบุรายละเอียดว่าผู้เสียหายหันไปห้ามนายปฎิมาโดยหันหลัง
ให้จำเลยแล้วถูกคนร้ายยิงแผนที่เกิดเหตุได้กระทำในคืนเกิดเหตุ น่าจะกระทำไปตามความจริงจึง

ฟังได้ว่าขณะนั้นนายปฎิมาจะเข้าทำร้ายจำเลยผู้เสียหายห้ามไว้จำเลยยืนนายปฎิมาแต่กระสุนพลาดไปถูกผู้เสียหาย ส่วนข้อนำสืบของจำเลยว่า เมื่อจำเลยถามมารดาผู้เสียหายว่ามีเรื่องอะไรกันแล้วมีคนกระโดดลงมาจากหน้าต่างเข้าทำร้ายจำเลย จำเลยจึงหนีผู้เสียหายกับพวก 2-3 คน ไล่ทำร้ายจำเลยชกอาวุธปืนออกมาถูกพวกผู้เสียหาย ซึ่งถือไม้และขวดสุราตีข้อมือทำให้อาวุธปืนตกลงชั้น 1 นิด เห็นว่าเป็นข้อนำสืบที่ขาดเหตุผล หากอาวุธปืนตกและลั่นขึ้นในลักษณะดังกล่าวไม่น่าจะถูกข้างหลังของผู้เสียหายได้ ทั้งขัดกับคำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนที่อ้างว่าได้ยิงอาวุธปืนเข้าไปในกลุ่มของผู้เสียหายเพื่อป้องกัน นายสมศักดิ์ ยอดสุวรรณพยานจำเลยเบิกความว่าเห็นจำเลยวิ่งหนีออกจากช่องโศกณี ผู้เสียหายกับพวก 4-5 คนวิ่งไล่ตาม แล้วเสียงอาวุธปืนดังขึ้น เป็นคำเบิกความที่ขัดกับคำให้การของพยานในชั้นสอบสวน ซึ่งให้การว่าจำเลยพูดกับผู้เสียหายที่หน้าบ้าน ผู้เสียหายหันไปห้ามนายปฎิมา แล้วเสียงปืนดังขึ้นและพยานได้ลงชื่อไว้ในแผนที่เกิดเหตุเอกสารหมาย จ.1 ซึ่งมีรายละเอียดขัดกับคำเบิกความของพยาน ข้อเท็จจริงจึงฟังไม่ได้ดังที่จำเลยนำสืบ หากแต่ฟังได้ว่านายปฎิมาจะเข้าทำร้ายจำเลยผู้เสียหายห้ามไว้ แล้วจำเลยยืนนายปฎิมาแต่กระสุนพลาดไปถูกผู้เสียหายดังที่ได้วินิจฉัยไว้ตอนต้น มีปัญหาที่จะต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการป้องกันสิทธิของตนและพอสมควรแก่เหตุหรือไม่ เห็นว่า จำเลยถูกผู้เสียหายชกต่อยถึงกับล้มลงกับพื้นแล้วผู้เสียหายยังเข้าเตะซ้ำโดยปราศจากเหตุผลมาก่อน แม้จะปรับความเข้าใจกันได้แล้ว แต่ในเวลาเดียวกันนายปฎิมาซึ่งถือขวดสุราออกวิ่งไล่ตามไปทำร้ายพวกของจำเลยได้กลับมาและจะเข้าทำร้ายจำเลยอีก แต่ผู้เสียหายได้ห้ามไว้ถึงขนาดต้องยื้อยุดุดกันดังปรากฏตามเอกสารหมาย จ.1 เมื่อพิเคราะห์ถึงฐานะของจำเลยซึ่งเพิ่งถูกผู้เสียหายชกต่อยถึงกับล้มประกอบกับพฤติการณ์ของนายปฎิมาซึ่งออกมาวิ่งไล่ทำร้ายพวกของจำเลยโดยทันทีโดยที่ไม่ทราบสาเหตุที่แน่ชัดมาก่อน แสดงว่าน่าจะเป็นบุคคลที่มีอารมณ์ร้ายแม้ผู้เสียหายเข้าห้ามนายปฎิมาก็ตาม แต่นายปฎิมากลับแสดงท่าทีที่จะเข้าทำร้ายจำเลยอีกไม่ยอมยุติ พฤติการณ์เช่นนี้ถือได้ว่าเป็นภัยอันตรายที่ใกล้จะถึง แต่เนื่องด้วยไม่ปรากฏว่านายปฎิามีอาวุธอะไร เพียงแต่จะเข้าทำร้ายจำเลยเท่านั้น การกระทำของจำเลยดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นการป้องกันตัวแต่เกินสมควรแก่เหตุ ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายกฟ้องโจทก์ในข้อหาพยายามฆ่า ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วยฎีกาโจทก์ฟังขึ้น บางส่วนพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 288, 80, 60 ประกอบด้วยมาตรา 69 อีกกระทงหนึ่ง จำคุก 3 ปี คำให้การของจำเลยในชั้นสอบสวนเป็นประโยชน์แก่การพิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 2 ปี รวมโทษจำคุกจำเลย 3 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์"

องค์คณะ

ส่อง สุขะปุลณพันธ์ · สวัสดิ์ รอดเจริญ · เดชา สุวรรณโณ

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) ← deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/190/2531>